

דף כד.

עין משפט ב

אה"ע סימן כא פני"א

- א. צריך שהאדם יתרחק מאוד מאוד מהנשים^א לפי שנפשו מחמדתן.
- ב. אסור לקרוץ בעיניו^ב, בידיו או ברגליו, או להביט ביופיה או לשחוק עם אחת מהעריות, וה"ה להקל ראש כנגדה או להריח בבשמים שעליה.
- ג. אסור להסתכל בנשים שעומדות על הכביסה, או^ג בבגדי צבעונים של אשה שמכירה אפי' אינם עליה, שמא יבוא להרהר בה.
- ד. היה בשוק^ד, מסלקה לצדדים או לאחוריו^ז ובפתח אשה זונה לא יעבור אפי' בריחוק ד' אמות. והמסתכל אפי' באצבע הקטנה של אשה ונתכוון להנות, כאילו הסתכל בערוה ממש.
- ה. אסור לשמוע^ה קול ערוה, או לראות שערה, והעושה כן מכין אותו מכת מרדות, ודברים אלו אסורים גם בחייבי לאוין.

- ג. אע"פ שאמרו מיעוטן בעריות, מ"מ אם רגיל בחטא זה קשה לפרוש יותר משאר עבירות, כ"כ הב"ש.
- ד. אבות דר"ג ורמב"ם, ושבת ס"ב ע"ב.
- ואסור להביט ביופיה. והר"י כתב שזה איסור תורה ולהרמב"ם האיסור מדרבנן, ובפנויה לכו"ע מדברי קבלה, אבל בהרהור אף בפנויה אסור מן התורה, כ"כ הב"ה.
- ה. גמ' בתרא כו' ע"ב, וע"א דף כ' ע"ב, ודוקא במכירה שעיי"ז מצייר לו איך נראית עם הבגדים הצבועים שהם יפים, ודוקא אם ראה אותה פעם אחת עם בגדים אלו.
- ו. גמ' ברכות ס"א ע"א, רץ ומסלקה לצדדים וגמ' קידושין פ"א ע"א. וגמ' שבת ס"ד ע"ב.
- ז. החשוד על אשה שהיא ערוה לו, מתרין בו שלא יעבור אף בפתח ביתה ואם יעבור ילקו אותו, מיבמות נ"ב ע"א.
- ח. ברכות כ"ד ע"א. ודוקא קול שירה, אבל דיבור מותר. אך לשאול בשלומה גרע טפי ואסור. כ"כ ח"מ וב"ש מהרשב"א, ודוקא קול ערוה אבל בפנויה או אשתו מותר, חוץ מבשעת התפילה, ובספר באר שבע אסר בין בבתולה בין באלמנה, והתיר רק בקול אשתו שלא בשעת התפילה, כ"כ הב"ה. ואם היא ארוסה אסורה, כ"כ הדגול מרבכה ממהר"י הלוי בתשובה.